

Innst. 291 L

(2009–2010)

Innstilling til Stortinget fra næringskomiteen

Prop. 98 L (2009–2010)

Innstilling fra næringskomiteen om lov om varer av edelt metall mv.

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Proposisjonens hovedinnhold

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet fremmer i proposisjonen forslag til ny lov om varer av edelt metall til erstatning for lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhed og Stempling m.v.

Det foreslås at gjeldende regulering av varer av edelt metall videreføres, med enkelte endringer. I tillegg foreslås det at ordningen med en Edelmetallkontroll faller bort og at tilsyn med varer av edelt metall i stedet foretas av Justervesenet.

1.2 Nærmere om enkelte punkter i proposisjonen

1.2.1 Bakgrunn

Produksjon og salg av edelmetallvarer reguleres i lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhed og Stempling m.v. (edelmetallogen) med tilhørende forskrifter.

I utgangspunktet er det ikke særlige krav til produksjon eller salg av varer som inneholder edle metaller. Men for varer som blir markedsført som «gull», «sølv» eller «platina», er det krav til hvor mye edelt metall varene må inneholde, såkalt finhet. Finheten i tusendeler skal stemples på varene. Det er kun tillatt å bruke bestemte finheter. Når varene stemples med finhetsstempel skal de samtidig bli påført et ansvarsmerke som angir hvem som har produ-

sert, importert eller forhandlet varen og som har ansvaret for at varen har den angitte finheten.

Edelmetallkontrollen fører kontroll med at edle metallvarers finhet og merking er i henhold til lov og forskrift. Kontrollen med varer av edle metaller omfatter varer tatt ut ved stikkprøvekontroller hos importører, butikker mv. og frivillig innleverte varer fra forbrukere eller næringsdrivende. Norge er tilsluttet en internasjonal konvensjon på området; Wien-konvensjonen om kontroll og merking av varer av edle metaller av 15. november 1972 («Hallmarking-konvensjonen»). Edelmetallkontrollen har også oppgaver som ivaretar forpliktelsene Norge har som medlem av konvensjonen.

I mars 2008 ba Barne- og likestillingsdepartementet i samarbeid med Nærings- og handelsdepartementet om tilbud på en utredning om kontrollen med varer av edle metaller. Formålet med prosjektet var å vurdere hva som er en optimal innretning på kontrollen med varer av edle metaller, samt å få utarbeidet et utkast til oppdatert regelverk på området. Econ Pöyry («Econ») ble tildelt oppdraget og avga sin rapport «Optimal kontroll av varer av edle metaller» (Rapport 2008-147) 5. desember 2008. Det er i proposisjonen redegjort nærmere for Econs vurderinger.

Barne- og likestillingsdepartementet sendte ut høringsnotat om kontroll med edle metaller 3. juli 2009. Høringsfrist var 3. oktober 2009. I høringsnotatet gjennomgikk departementet dagens kontrollordning og stilte spørsmål om ordningen burde videreføres. I tilfelle den skulle videreføres var det spørsmål om det var behov for endringer i regelverket. Econs rapport var vedlagt høringsnotatet til orientering.

1.2.2 *Er det behov for kontroll med varer av edelt metall?*

Departementet konstaterer at ingen høringsinstanser har innvendinger mot at det videreføres en

kontroll av varer av edelt metall i Norge, og at det fra bransjens side er uttrykt et klart ønske om dette. Det har vært reist spørsmål om kontrollen har så begrenset samfunnsøkonomisk nytteverdi at en videreføring ikke kan forsvares. Så lenge næringen selv ønsker kontroll og kostnadene ved slik kontroll fortsatt blir dekket av næringen, foreslår departementet at det videreføres en kontrollordning. Departementet legger også vekt på at forbrukerbeskyttelsen reduseres hvis kontrollordningen faller bort.

1.2.3 Hvilken organisasjon bør kontrollere varer av edelt metall?

I høringsnotatet drøftet departementet hvordan en eventuell framtidig kontroll bør organiseres. Tre alternative modeller ble presentert – kontroll som utføres av private med grunnlag i selvregulering, en kombinasjon av privat organ/offentlig regulering som i dag, og kontroll som blir utført av et offentlig organ med Justervesenet som det mest aktuelle organet. Departementet redegjorde for fordeler og utfordringer knyttet til de ulike alternativene og ba om høringsinstansenes syn.

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet er i samråd med Nærings- og handelsdepartementet kommet fram til at når det foreslås at det videreføres en kontroll av varer av edelt metall i Norge, er det hensiktsmessig at Justervesenet blir kontrollorgan og at ansvaret for regelverket om varer av edelt metall overføres til Nærings- og handelsdepartementet. Justervesenet har ansvar for den norske måletekniske infrastrukturen og yter også måleteknisk bistand. Et viktig hensyn bak systemet er at forbrukere, offentlige myndigheter og næringsliv skal være trygge på at måleinstrumenter som brukes i handelen er korrekte og tilstrekkelig nøyaktige. Justervesenet har lang erfaring både i regelverksforvaltning, tilsynsvirksomhet og laboratorievirksomhet.

Departementets forslag innebærer at styreordningen opphører slik at loven ikke lenger forutsetter at bransjen må være involvert i organiseringen av kontrollen med varer av edelt metall. Flere av høringsinstansene har imidlertid påpekt at det er ønskelig at det legges opp til en formalisert kontakt mellom Justervesenet og bransjen.

Departementet har kommet fram til at det ikke foreslås at regelverket om edle metaller hjemles i lov om målenheter, måling og normaltid. Lovforslaget inneholder imidlertid en formålsbestemmelse og tilsynsbestemmelser som i stor grad tilsvare bestemmelser i lov om målenheter, måling og normaltid. Departementet legger til grunn at de behovene Justervesenet pekte på i sin høringsuttalelse, blir ivarettatt på denne måten.

1.2.4 Finansiering av Justervesenets tilsyn med varer av edelt metall

Edelmetallkontrollen er i dag selvfinansiert gjennom innbetalinger fra gullsmed- og urmakerbransjen. Kostnadene belastes «enhver som framstiller eller omsetter edle metaller eller varer av edle metaller». Norges Gullsmedforbund, Norges Urgrossistforening og Norges Urmakerforbund betaler et årlig tilskudd på vegne av sine medlemmer. I tillegg kreves det inn årsavgift fra foretak som ikke er medlem av disse foreningene.

Kontrollen mottar ikke offentlig tilskudd ut over at Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet betaler Edelmetallguardeinens utgifter i forbindelse med møter i Standing Committee under Hallmarking-konvensjonen.

Econ vurderte i sin rapport hvordan kontroll med edle metaller bør finansieres og anbefalte at en slik kontroll finansieres over statsbudsjettet. Departementets syn er at kostnadene forbundet med tilsyn med varer av edelt metall bør belastes næringen selv. Justervesenets virksomhet på andre områder er brukerfinansiert, og departementet kan ikke se at det er særlige grunner som tilsier at edelmetallområdet særbehandles. Det er i første rekke bransjen selv som ønsker at kontrollen videreføres. Selv om bransjen i utgangspunktet argumenterer for at kostnadene belastes statsbudsjettet, er det ingen høringsinstanser som gir uttrykk for at offentlig finansiering er en forutsetning for at de støtter fortsatt kontroll på området.

Dersom man legger til grunn et årlig inntjeningsbehov på 1 million fordelt jevnt på antall kontrollsubjekter, vil årlig gebyr per virksomhet beløpe seg til i overkant av kr 1 000. Justervesenet vil basere sine kontroller på et tilfeldig utplukk, og alle aktørene i bransjen vil måtte betale et årlig gebyr for kontrollordningen. Gebyrene skal fullt ut dekke kostnadene med kontrollen, men det skal ikke betales for noe mer.

Hjemmel for gebyr er tatt inn i lovforslaget § 11. Den nærmere utformingen av gebyrordningen vil bli sendt på ordinær høring og tatt inn i gebyrkapittelet i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling.

1.2.5 Endringer i reglene om finhet

I henhold til lov om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhet og Stempling m.v. (edelmetallov) § 1 skal det være tillatt å utferdige og forhandle varer av edelt metall av en hvilken som helst finhet. Det er ingen plikt til å merke varer som inneholder gull, sølv eller platina med hvor stor andel rent edelmetall (finhet) de inneholder. Angivelse av finhet er likevel bare tillatt der varen inneholder minst 585 tusendeler rent gull dersom det er en vare av gull, minst 830 tusendeler rent sølv dersom det er en vare av sølv, minst

950 tusendeler rent platina dersom det er en vare av platina, jf. lovens § 2. I tillegg til kravet om minste finhet er det i forskriften tatt inn begrensninger slik at bare enkelte finhetsstandarder tillates stemplet.

I andre land er det tillatt å markedsføre varer av edelt metall med andre og til dels også lavere finheter enn i Norge. Departementet spurte derfor i høringsnotatet om norske krav til finhet bør endres slik at det blir større samsvar mellom norsk og utenlandsk regelverk. Departementet stilte videre spørsmål om man bør gå bort fra systemet med enkelte godkjente finheter og gjøre som i Sverige og Danmark der det kun stilles krav om en minste finhet.

Edelmetallkontrollen og Norges Gullsmidforbund ønsker at kravene til finhet for gull, sølv og platina blir redusert til det nivået som er vanlig i resten av Europa. Panorama deler dette synet, men mener kravet til minste finhet for sølv ikke bør endres. Ingen av høringsinstansene støttet at Norge innfører samme modell som Sverige og Danmark med regelverk som bare stiller krav til minste finhet.

I lovforslaget er det tatt inn krav om minste innhold av edelt metall i varer som betegnes som gull, sølv eller platina. Kravene er redusert sammenlignet med gjeldende rett. Departementet foreslår at også minste finhet for sølv reduseres til tross for at én høringsinstans sterkt fraråder dette. Departementet viser til at det ikke vil være noe i veien for å fortsette å produsere, markedsføre og omsette sølvvarer med en finhet på 830. Forslaget innebærer at det i tillegg vil være tillatt å stemple med finhet på 800.

I forslaget er det presisert at departementet kan gi forskrift om hvilke finheter som skal tillates stemplet.

1.2.6 Hallmarking-konvensjonen

Etter forhandlinger i EFTA ble det i 1972 oppnådd enighet om en konvensjon om kontroll og merking av artikler av edle metaller (Hallmarking-konvensjonen). Statene som er tilsluttet, må godta at varer som er merket med konvensjonsmerket (CCM-merket) blir importert og solgt uten ytterligere kontroll eller stemping. Konvensjonsstatene er også forpliktet til å ha et nasjonalt prøvekontor som kan kontrollere varer og som har enerett til å påføre CCM-merket. Norge er tilsluttet konvensjonen. Tall fra konvensjonssekretariatet viser at Norge i 2007 og 2008 ikke har merket noen produkter med CCM-merket.

Departementet mener mye kan tale for at Norge bør tre ut av Hallmarking-konvensjonen. Høringen bekreftet at det ikke er et stort behov for konvensjonen da norsk eksport av edelmetallvarer generelt er liten. I tillegg har EØS-avtalen redusert behovet for norsk medlemskap. Det har vært pekt på at en positiv følge av medlemskapet i konvensjonen er at den nor-

ske kontrollmyndigheten får tilgang til et internasjonalt fagmiljø. Justervesenets vurdering er at det, som norsk måleteknisk myndighet, uansett har kontakt med fagmiljøet. I flere EU-land er reglene om varer av edelt metall ansett som en del av det måletekniske regelverket som forvaltes av instanser Justervesenet allerede har kontakt med gjennom sin måletekniske virksomhet.

I henhold til konvensjonen kan medlemsstater tre ut av den med 12 måneders skriftlig varsel. Departementet vil vurdere om Norge bør tre ut av konvensjonen.

1.2.7 Sanksjoner ved overtredelse av loven

Straffeloven 1902 § 375 setter straff for den som gjør seg skyldig i ulovlig stemping av varer av gull, sølv eller andre metaller, «eller som falholder ulovlig stemplede metallvarer». I Ot.prp. nr. 22 (2008–2009) om ny straffelov punkt 10.4 Vern av tilliten til merking av metaller, foreslo Justisdepartementet at straffebestemmelsen ble overført til edelmetallov § 9.

Departementet har lagt vekt på at lovforslaget legger til rette for Justervesenets behov for å kunne samordne sin virksomhet. Tilsynsbestemmelsene i forslaget til ny lov om edle metaller bør derfor i størst mulig grad tilsvare bestemmelsene i lov om målenheter, måling og normaltids. Denne loven har ikke en straffebestemmelse. På denne bakgrunn foreslår departementet at straffebestemmelsen om ulovlig stemping av edle metaller ikke videreføres i den nye loven og at straffeloven 1902 § 375 oppheves.

1.3 Økonomiske og administrative konsekvenser

Edelmetallkontrollens årsmelding for 2008 viser inntekter på om lag kr 950 000. Driftskostnadene er på kr 970 000, hvorav kr 880 000 dekker kostnader til personale, inkludert mva. og arbeidsgiveravgift. I overkant av kr 37 000 er kostnader til styrehonorar.

Overføring av kontrollen til Justervesenet innebærer at dagens organisering med et styre opphører, og utgiftene knyttet til styrets aktiviteter faller bort. Det antas også at man vil få en effektivitetsgevinst ved at kontroll av edle metaller kan gjennomføres samtidig med andre kontroller.

Forslaget for øvrig er i stor grad en videreføring av gjeldende rett, med en viss oppmyking av kravene til innhold av edelt metall. Endringen innebærer at den norske næringen stilles likere med næringen i andre EØS-land.

I startfasen vil Justervesenet bruke ressurser på å utarbeide forskrifter til den nye loven og til å forbedre den praktiske gjennomføringen av kontrollen. I tillegg vil det bli opplæring av kontrollører.

Når avtalen med Teknologisk Institutt opphører, må det etableres kontakt med nye laboratorier for kontroll av varer av edelt metall. Det er Justerve-

nets vurdering at det vil bli uforholdsmessig dyrt å bygge opp fasiliteter og kompetanse for dette internt. Man må også komme fram til godkjenningsordninger og avtaler som sikrer kvaliteten på arbeidet til laboratoriene.

De kostnadene som påløper i starten, vil måtte forskutteres og bli tatt inn som overheadkostnader til kontrollen i årene framover. Kontrollomfanget det første året vil derfor ikke bli redusert tilsvarende oppstartskostnadene.

De årlige kostnadene for Justervesenet i forbindelse med kontroll av edle metaller vil først og fremst være kostnader i forbindelse med selve kontrollene og oppfølging av laboratorier. Justervesenets kontroller vil være brukerfinansiert og vil ikke medføre netto økte utgifter over offentlige budsjetter. Justervesenet anslår at driftskostnadene ikke vil overstige dagens nivå.

2. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Else-May Botten, Lillian Hansen, Arne L. Haugen, Ingrid Heggø og lederen Terje Aasland, fra Fremskrittspartiet, Per Roar Bredvold, Harald T. Nesvik og Torgeir Trældal, fra Høyre, Svein Flåtten, Frank Bakke Jensen og Elisabeth Røbekk Nørve, fra Sosialistisk Venstreparti, Alf Egil Holmelid, fra Senterpartiet, Irene Lange Nordahl, og fra Kristelig Folkeparti, Rigmor Andersen Eide, viser til at regjeringen i proposisjonen fremmer forslag til ny lov om varer av edelt metall til erstatning for lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhed og Stempling m.v.

Komiteen merker seg at det foreslås at gjeldende regulering av varer av edelt metall videreføres, med enkelte endringer. I tillegg foreslås det at ordningen med edelmetallkontroll faller bort og at tilsyn med varer av edelt metall i stedet foretas av Justervesenet.

Komiteen viser til at produksjon og salg av edelmetallvarer reguleres i lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhed og Stempling m.v. (edelmetalloven) med tilhørende forskrifter.

Komiteen merker seg at det i utgangspunktet ikke er særlige krav til produksjon eller salg av varer som blir markedsført som «gull», «sølv» eller «platina» når det gjelder krav til hvor mye edelt metall varene må inneholde, såkalt finhet. Finheten i tusendeler skal stemples på varene.

Komiteen er enig i at det videreføres en kontroll av varer av edelt metall og at det er hensiktsmes-

sig at Justervesenet blir kontrollorgan og at ansvaret overføres til Nærings- og handelsdepartementet.

Komiteen merker seg at edelmetallkontrollen er en selvfinansiert institusjon.

Komiteen viser til at omsetningen av varer av edelmetall er en svært liten bransje, men en viktig bransje fordi den har sterke symbolske verdier, mange av disse rotfestet i vår kultur og langt tilbake i historien. I gamle tider var gull og sølv det man knyttet verdier til, og det er derfor viktig å ha tillit til at verdiene er riktige.

Komiteen viser til at det nå er fri eksport av edelmetallvarer til land med samme kontrollnivå iht. EØS-avtalen. Tall fra konvensjonssekretariatet viser at Norge verken i 2007 eller 2008 har merket noen produkter med CCM-merket (konvensjonsmerket).

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti er av den oppfatning at Norge bør tre ut av Hallmerking-konvensjonen av 27. juni 1975, da det ikke er noe stort behov for denne lenger.

3. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om varer av edelt metall mv.

§ 1 Formål

Lovens formål er å sikre tillit i handelen med varer av edelt metall og bidra til effektiv bruk av samfunnets ressurser og ivaretagelse av beskyttelsesverdige interesser.

§ 2 Virkeområde

Loven gjelder tilvirkning, markedsføring og omsetning av varer av edelt metall og varer som er sammensatt av edelt metall og annet materiale.

Kongen kan gi forskrifter om lovens anvendelse på Svalbard, og kan fastsette særlige regler under hensyn til de stedlige forhold.

§ 3 Krav til varer av gull, sølv og platina mv.

Varer kan bare markedsføres eller omsettes som gull, sølv eller platina når de i hver enkelt del inneholder minst henholdsvis 375 tusendeler gull, 800 tusendeler sølv eller 850 tusendeler platina. Kravet

gjelder ikke varer som importeres fra annen EØS-stat og som lovlig omsettes som varer av edelt metall der.

Departementet kan gi forskrift om

- a) betegnelser på varer sammensatt av to eller flere edle metaller og varer sammensatt av edelt metall og annet materiale
- b) kontroll av innhold av edelt metall, analysemetoder mv.
- c) bruk av loddemetall mv.

§ 4 *Krav til finhetsstempel mv.*

Varer som markedsføres eller omsettes som varer av edelt metall, skal ha finhetsstempel som angir varens finhet ved antall vektenheter rent gull, sølv eller platina som finnes i tusen vektenheter legering. Departementet kan gi forskrift om hvilke finheter som kan påføres.

Finhetsstempel kan bare påføres varer som tilfredsstiller kravene i § 3 første ledd. Finhetsstempel kan likevel påføres varer med deler av annet materiale dersom delen er synlig ved en utvendig besiktigelse og ikke har et utseende som kan medføre forveksling med edelt metall. Varer som ikke kan påføres finhetsstempel, skal heller ikke merkes på måter som kan forveksles med finhetsstempel.

Departementet kan gi forskrift om:

- a) stempeling av varer av edelt metall
- b) stempeling mv. av varer sammensatt av to eller flere edle metaller og varer sammensatt av slikt metall og annet materiale
- c) unntak fra reglene om stempeling for enkelte varegrupper.

§ 5 *Krav til ansvarsmerke*

Varer av edelt metall som påføres finhetsstempel, skal samtidig påføres ansvarsmerke, med mindre dette er praktisk umulig. Ansvarsmerket skal identifisere den som er ansvarlig for at varens finhet er i samsvar med det påførte finhetsstemplet. Varer som ikke kan påføres finhetsstempel, skal ikke merkes på noen måte som er egnet til å forveksles med ansvarsmerke.

Ansvarsmerket skal være registrert hos Patentstyret.

Kravet i annet ledd gjelder ikke for varer av edelt metall som importeres fra en EØS-stat og som er merket i samsvar med lovgivningen der, når Justervesenet mottar melding om merkingen før varene blir markedsført og

- a) merket ikke er egnet til å forveksles med et norsk ansvarsmerke,
- b) produsenten av varen kan identifiseres, og
- c) det er dokumentert at merket er lovlig påført varen.

Departementet kan gi forskrift om ansvarsmerker, herunder søknadsbehandling, registrering, overdragelse, opphør og fornyelse av registreringer. De-

partementet kan gi forskrift om avgift og gebyr for Patentstyrets registrering av ansvarsmerke og fornyelse av registrering.

§ 6 *Forskrift om konvensjonen om kontroll og merking av artikler av edle metaller*

Departementet kan gi forskrift om

- a) unntak fra § 5 annet ledd for varer som er stemplet med det felles kontrollmerke (CCM) etter Wienkonvensjonen 15. november 1972 om kontroll og merking av artikler av edle metaller
- b) stempeling med CCM og om vilkår for slik stempeling
- c) kontroll av varer som er stemplet med CCM.

§ 7 *Tilsyn*

Justervesenet fører tilsyn med at krav fastsatt i eller med hjemmel i loven blir oppfylt. Justervesenet kan på anmodning utføre finhetskontroll og stempeling. Justervesenet kan delegere til andre med tilstrekkelig kompetanse og uavhengighet å utføre finhetskontroll og stempeling.

Justervesenet kan kreve at produsenter, importører, forhandlere, ansatte hos disse og andre som opptrer på disses vegne, legger fram opplysninger som er av betydning for tilsynet. Justervesenet skal ha uhindret adgang til steder og innretninger når dette er nødvendig for å føre tilsyn.

§ 8 *Retting, omsetningsforbud og tilbaketrekking*

Tilfredsstiller ikke varer av edelt metall krav fastsatt i eller med hjemmel i loven, kan Justervesenet fatte vedtak om

- a) retting innen fastsatt frist
- b) forbud mot omsetning
- c) tilbaketrekking fra markedet av varer som allerede er lagt ut for salg eller annen type omsetning.

Retting, omsetningsforbud og pålegg om tilbaketrekking kan vedtas for enkeltprodukter eller for angitte varepartier, produksjonsserier og lignende.

§ 9 *Tvangsmulkt*

For å sikre at krav fastsatt i loven eller med hjemmel i loven blir oppfylt, kan Justervesenet treffe vedtak om tvangsmulkt som tilfaller statskassen.

Tvangsmulkten kan fastsettes når overtredelse av loven eller vedtak med hjemmel i loven er oppdaget. Tvangsmulkten begynner å løpe dersom den ansvarlige oversitter fristen for retting av forholdet. Det kan fastsettes at tvangsmulkten løper så lenge det ulovlige forholdet varer, eller at den forfaller for hver overtredelse. Tvangsmulkt løper likevel ikke dersom manglende etterlevelse skyldes forhold utenfor den ansvarliges kontroll. Tvangsmulkt kan fastsettes som løpende mulkt eller engangsmulkt.

Tvangsmulkt ilegges den ansvarlige for overtredelsen. Er overtredelsen skjedd på vegne av et selskap eller en annen sammenslutning, skal tvangsmulkten som hovedregel ilegges dette. Er tvangsmulkt ilagt et selskap som inngår i et konsern, kan påløpt tvangsmulkt også inndrives hos morselskap. Er flere ansvarlige etter vedtak om tvangsmulkt, hefter de solidarisk for betaling av tvangsmulkten.

Justervesenet kan i særlige tilfeller redusere eller frafalle påløpt tvangsmulkt.

Departementet kan gi forskrift om tvangsmulkt, herunder om tvangsmulktens størrelse og varighet, fastsettelse av tvangsmulkt og frafall av påløpt tvangsmulkt.

§ 10 *Overtredelsesgebyr*

Justervesenet kan pålegge den som har overtrådt bestemmelser gitt i eller med hjemmel i loven, å betale et pengebeløp til statskassen (overtredelsesgebyr). Fysiske personer kan bare ilegges overtredelsesgebyr for forsettlig eller uaktsomme overtredelser. Et foretak kan ikke ilegges overtredelsesgebyr dersom overtredelsen skyldes forhold utenfor foretakets kontroll.

Ved vurderingen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmålingen skal det blant annet legges vekt på hvor alvorlig overtredelsen er og graden av skyld.

Vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

Departementet kan gi forskrift om overtredelsesgebyr, herunder om vilkår for å ilegge overtredelsesgebyr, om størrelsen på overtredelsesgebyret, om rente og tilleggsgebyr dersom overtredelsesgebyret ikke blir betalt ved forfall og om frafall av ilagt overtredelsesgebyr.

§ 11 *Gebyrer*

Departementet kan i forskrift pålegge virksomheter å betale gebyr for å dekke kostnader ved tilsyn og kontroll.

Departementet kan gi forskrifter om fastsettelse, innkreving og innbetaling av gebyrer.

Ved forsinket betaling skal det betales rente i henhold til lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

§ 12 *Ikrafttredelse og overgangsbestemmelse*

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Fra samme tid oppheves

- lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platina-varers Finhed og Stempling m.v.
- lov 22. mai 1902 nr. 10 Almindelig borgerlig Straffelov § 375.

Varer som før ikrafttredelsen er stemplet etter tidligere regler, kan fortsatt omsettes.

Oslo, i næringskomiteen, den 27. mai 2010

Terje Aasland

leder

Per Roar Bredvold

ordfører

